

2. KARAKTEREN AF DE I PROTOKOLLEN INDEHOLDTE REGLER.

Artikel 19.

De i Protokollen fastsatte Regler har ikke alle samme Formaal eller Værdi i Fremtiden.

Saasnaart Protokollen træder i Kraft, bliver dens Regler bindende mellem de undertegnende Stater, og Folkeforbundsraadet vil i sine Forhandlinger med dem straks blive i Stand til at udøve alle de Rettigheder og opfylde alle de Pligter, Protokollen paa-lægger det.

Mellem Forbundsmedlemmerne indbyrdes kan Protokollen i første Instans skabe et dobbelt Sæt af Retsregler, thi hvis den ikke straks antages af dem alle, vil Forholdet mellem de Stater, der har undertegnet, og dem, der ikke har undertegnet, vedblivende bestemmes af Pagten alene, medens Forholdet mellem de undertegnende Stater ogsaa vil blive bestemt ved Protokollen.

Men denne Situation kan ikke vare ved. Bortset fra, at man kan haabe, at alle Forbundsmedlemmer vil tiltræde Protokollen, er denne paa ingen Maade bestemt til at skabe et begrænset Forbund mellem de Stater, som har godkendt den, saaledes at dette kan konkurrere med eller bekæmpe det allerede bestaaende Forbund. Tværtimod vil de af dens Bestemmelser, der angaar Pagtens Artikler, snarest mulig blive gjort til en Bestanddel af den almindelige Ret gennem en Ændring af Pagten, iværksat i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade for Ændringers Foretagelse, der er fastsat i sammes Artikel 26. De undertegnende Stater, der er Medlemmer af Folkenes Forbund, forpligter sig til at udfolde enhver Bestræbelse i dette Øjemed.

Naar Pagten er blevet ændret paa denne Maade, vil nogle Dele af Protokollen miste deres Gyldighed mellem de paagældende Stater; nogle af dem vil have beriget Pagten, medens andre af midlertidig Karakter vil have mistet deres Formaal.

Hele Protokollen vil vedblive at være anvendelig paa Forholdet mellem de undertegnende Stater, der er Medlemmer af Folkenes Forbund, og de undertegnende Stater, der staar udenfor Forbundet, eller mellem Stater, der falder ind under sidstnævnte Kategori.

Det maa tilføjes, at efterhaanden som Forbundet virkeliggør sine Bestræbelser om Universalitet, vil den ændrede Pagt for alle Staters Vedkommende træde i Stedet for Protokollens særskilte Ordning.

3. FORDØMMELSE AF ANGREBSKRIG.

Artikel 2.

Protokollens almindelige Grundsætning er Forbud mod Angrebskrig.

Skønt Pagten begrænsede Staternes tidligere ubegrænsede Ret til at gribe til Krig, afskaffede den den dog ikke. Der er Tilfælde, hvor Udøvelsen af denne Ret taales; nogle Krige er forbudte, andre er lovlige.

For Fremtiden vil Forholdet være et andet. De Stater, der har undertegnet Protokollen, er i intet Tilfælde berettigede til udelukkende paa eget Initiativ at føre en Angrebskrig mod nogen anden Signatarmagt eller mod nogen Ikke-Signatarmagt, der antager alle de Forpligtelser, som de undertegnende Stater har paataget sig i Henhold til Protokollen.

Forbudet angaar kun Angrebskrig. Det udstrækkes naturligvis ikke til Forsvarskrig. Retten til lovligt Selvforsvar maa selvfølgelig stadig respekteres. Den angrebne Stat bevarer fuld Frihed til ved alle til dets Raadighed staaende Midler at modsætte sig enhver Angrebshandling, den maatte blive udsat for. Uden at afvente den Hjælp, som den er berettiget til at modtage fra det mellemfolkelige Samfund, kan og bør den straks for-